

RHYFEDDODAU DYDD YR ATGYFODIAD

Bydd myrdd o ryfeddodau
Ar doriad bore wawr,
Pan ddelo plant y tonnau
Yn iach o'r cystudd mawr,
Oll yn eu gynau gwynion,
Ac ar eu newydd wedd,
Yn debyg idd eu Harglwydd
Yn dod i'r lan o'r bedd.

David George Jones

ATGYFODIAD Y MEIRW

Yn 1 Corinthiaid 15:35-44 try'r apostol i drafod sut y mae atgyfodiad yn bosibl o bydredd a dadfeiliad marwolaeth. Cwestiwn ffôl, meddai, pan fo natur ei hun yn dangos posibilrwydd y peth mewn bywyd newydd yn tarddu o had wedi ei gladdu yn y ddaear a marw, yn fywyd gwahanol ac eto'r un. Y fath amrywiaeth sydd o'r un peth! Yn gnawd (y gwahanol greaduriaid), yn gyrff (nefol ac ysbrydol), yn ogoniant (yn haul a lloer a sêr). Felly'r corff a godir. Mae'n wahanol iawn i'r corff sy gennym, yn anlygredig, yn ogoneddus, yn nerthol, yn ysbrydol. Os felly, os nad y corff darfodedig ac anianol hwn fydd gennym, paham mai atgyfodiad y corff yw'r athrawiaeth Gristnogol ac nid anfarwoldeb yr enaid fel y dysgai athronwyr Groeg? Am hyn: mai chi eich hun a fyddwch yn y byd nesaf, y person unigol ag ydych, yn anhraethol fwy gogoneddus, os yng Nghrist, ac nid cysgod disylwedd neu ddiferyn yn y môr.

Emyr Roberts